

Музика в ресторанах, барах, закладах торгівлі та послуг

Музичний супровід Україна стоїть на порозі нового часу, виявляючи непереборне бажання увійти до європейської спільноти, разом з тим гостро постало питання дотримання прав інтелектуальної власності, боротьби з «піратством» і т.п.

Але що ми знаємо про «піратство»? На перший погляд, це мало б стосуватись продажу немаркованих компакт-дисків. Так все вірно, але це лише маленька частина «піратства», видима неозброєним оком верхівка айсбергу. Набагато глобальнішою і багатостороннішою є проблема незаконного публічного використання об'єктів авторських та суміжних прав. Обтяжує дану проблему і той факт, що більшість суб'єктів підприємництва навіть не підозрюють що за музику, яка звучить в їх кафе, магазинах, ресторанах і т.п. **потрібно платити!** Адже кожен твір фактично теж є товаром, в матеріальному втіленні якого зосереджено результат творчої діяльності автора чи колективу авторів.

Зразу виникає інше питання, за яку музику потрібно платити?

За приватне використання чи в сімейному або дружньому колі платити не потрібно! А от за публічне виконання, демонстрацію, показ, наприклад, аудіо запису, відеозапису, платити доведеться.

Розглянемо все по порядку. Що таке публічний показ?

Публічний показ – це будь-яка демонстрація твору, виконання, фонограми, відеограми, передачі організації мовлення за згодою суб'єктів авторського права і (або) суміжних прав безпосередньо або на екрані за допомогою плівки, слайда, телевізійного кадру тощо (за винятком передачі в ефір чи по кабелях) або за допомогою інших пристроїв чи процесів.

Публічний показ здійснюється у місцях, де присутні чи можуть бути присутніми особи, які не належать до кола сім'ї (чи близьких знайомих цієї родини). Такими місцями є бари, підприємства громадського харчування, ресторани, підприємства торгівлі, транспорту, клуби, кіноконцертні зали, танцювальні і концертні майданчики, парки, спортивні зали, салони (зали) ігрових автоматів, готелі, санаторії, будинки відпочинку тощо. При цьому немає ніякого значення, яким технічним способом це забезпечується – з використанням наземного телебачення чи мережі Інтернет, магнітофона чи радіомовлення, супутникового мовлення тощо. Головне, що йдеться про додаткову послугу для публіки, яка перебуває у даному публічному місці.

Поширеною серед суб'єктів підприємницької діяльності є думка, що вони, на їх думку, не здійснюють комерційного використання музики, адже здійснюють діяльність в іншій сфері, від якої і отримують доходи – торгівля, громадське харчування тощо. Але згідно законодавства, дана думка є хибною і не відповідає дійсності. Для такого твердження є досить просте рішення: **не хочеш платити за музику, то припини її використовувати, вимкни магнітофон або припини виконання, у іншому випадку – плати!**

Кому і скільки платити?

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України № 71 від 18.03.2003 р. «Про затвердження розміру винагороди (роялті) за використання опублікованих з комерційною метою фонограм і відеограм та порядку її виплати» особи, які здійснюють комерційне використання фонограм і відеограм, самостійно перераховують суми винагороди визначеним МОН уповноваженими організаціям колективного управління майновими правами суб'єктів суміжних прав (далі – УОКУ), що створені суб'єктами суміжних прав і не є державними організаціями.

Ми уже з'ясували, що уповноваженими організаціями які здійснюють збір за публічне використання об'єктів авторських і суміжних прав є організації колективного управління майновими

правами суб'єктів авторських і суміжних прав. Перед тим як здійснити виплату винагороди за публічне використання, повинно бути укладення договору з організацією колективного управління. Перед укладенням договору, важливо переконатись у компетенції такої організації.

Законодавством визначено, що за комерційне використання зафіксованих у фонограмах і (або) відеограмах виконань, публічне виконання опублікованих з комерційною метою фонограм та їх примірників, публічна демонстрація опублікованих з комерційною метою відеограм та їх примірників становить 1 відсоток доходів, одержаних з того виду діяльності, у процесі якої здійснюється використання об'єктів суміжних прав, або 2,5 відсотка загальної суми витрат на зазначений вид об'єктів суміжних прав у разі відсутності таких доходів. Окрім нарахування винагороди, зазначені юридичні і фізичні особи зобов'язані надавати уповноваженим організаціям у письмовій формі в установлені договором терміни відомості, необхідні для збирання і розподілу винагороди, зокрема щодо найменування використаних фонограм і (або) відеограм та зафіксованих у них виконань, їх виробників та виконавців, тривалості кожного використання зазначених об'єктів суміжних прав, розміру одержаних доходів від діяльності, пов'язаної з використанням цих об'єктів, або суми витрат на здійснення їх використання тощо. Проте здебільшого повністю надати таку інформацію об'єктивно не можливо, а тому у договорі з УОКУ зазначається, яка інформація для звітності є достатньою.

Суб'єктам підприємницької діяльності потрібно укласти договори, а не надіятись на везіння в тому, що перевірки у них не буде. Такого роду договори з УОКУ є не тільки вимогою законодавства, а й гарантією від штрафних санкцій, адже набагато економніше оплатити розумну ціну кожного місяця, аніж періодично платити штрафи в розмірі від 10 до 200 неоподатковуваних мінімумів (ст. 51-2 Кодексу України «Про адміністративні правопорушення») з конфіскацією відео- та звукозаписуючої апаратури. До того ж, доведеться заплатити

винагороду за використання об'єктів авторських та суміжних прав у повному розмірі, без будь-яких знижок.

Ще одним із важливих питань, є публічна трансляція сигналу FM-радіостанцій.

Адже немає матеріального носія, на якому здійснено фіксацію виконання, а в Законі України «Про авторське і суміжні права» визначення терміну «фонограма» розуміється в більшій мірі як «матеріальний носій». Але детальніше визначення даного терміну закріплене міжнародною конвенцією про охорону інтересів виконавців, виробників фонограм і організацій мовлення (Римська конвенція), вчиненою 26 жовтня 1961 року, приєднання до якої України проголошується Законом України “Про приєднання України до Міжнародної конвенції про охорону інтересів виконавців, виробників фонограм і організацій мовлення” № 2730-III від 20.09.2001, у пункті (b) статті 3 дає так визначення фонограми – це будь-який виключно звуковий запис звучання виконання або інших звуків. Договір Всесвітньої організації інтелектуальної власності про виконання і фонограми, прийнятий Дипломатичною конференцією 20 грудня 1996 року до якого Україна приєдналась 20.09.2001р., що було зафіксовано у Законі України “Про приєднання України до Договору Всесвітньої організації інтелектуальної власності про виконання і фонограми” № 2732-III під фонограмою розуміє запис звуків виконання або інших звуків, або відтворення звуків, крім звуків у формі запису, включеного до кінематографічного або іншого аудіовізуального твору (стаття 2 (b)).

Враховуючи зазначене, нагадуємо власникам, керівникам, адміністраторам закладів громадського харчування, торгівлі, готельного бізнесу та розважальних закладів, де використовується музичний супровід – **про необхідність дотримання авторських прав.**

В Чернівецькій області Компанія «Вікторія» є повноважним представником Української Ліги Музичних Прав (організації колективного управління майновими авторськими та/або суміжними

правами та представляє інтереси авторів, виконавців музичних творів). З питань щодо укладення договору на використання музичних творів та сплату роялті просимо звертатися за телефоном:

тел.: +3(095) 595 – 77 -77

ел.пошта: office@vg.ua

Адреса представника: м. Чернівці, вул. Героїв Майдану, буд. 31, оф. 10

Директор Департаменту супутніх продаж

Компанії «Вікторія»

Доліба Олена Романівна

Торгівля електронними сигаретами на спрощеній системі оподаткування

Питання ліцензування торгівлі електронними сигаретами, люльками, електронними кальянами обговорюється бізнес-спільнотою вже дуже давно. Це пов'язано також з тим, що позиція податкового органу з даного питання не визначалась стійкістю: на місцях податківці переконували у необхідності придбання ліцензії та, як наслідок, про відсутність підстав здійснювати цю діяльність на спрощеній системі оподаткування, обліку та звітності.

Зазначимо, що за загальним визначенням електронна сигарета – портативний електричний продукт, який включає в себе послідовно з'єднані картридж з рідиною, дозатор-розпилювач (випарник) і акумулятор та використовується як персональний інгалятор для випаровування рідкого розчину в аерозольний туман, що імітує акт куріння тютюну. Пара має такий же зовнішній вигляд, як тютюновий дим. Електронні продукти для парування імітують форму і функцію звичайних сигарет, а також виготовляються у вигляді електронних люльок та кальянів.

Саме тому Компанія «Вікторія» ініціювала запит до Міністерства доходів і зборів, в якому поставлено наступні запитання:

- 1) чи підлягає ліцензуванню оптова та роздрібна торгівля електронними сигаретами, люльками, електронними кальянами?
- 2) чи має право підприємець платник єдиного податку II групи спрощеної системи оподаткування здійснювати діяльність в сфері торгівлі електронними сигаретами, люльками, електронними кальянами?

Відзначимо, що центральним податковим відомством надано досить однозначну відповідь: така діяльність не ліцензується, заборони для її здійснення на II групі спрощеної системи оподаткування немає:

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ

Львівська пл., 8, м. Київ - 53, МСП 04655, тел.: (044) 272-51-59, факс: (044) 272-08-41
www.minrd.gov.ua; e-mail: kabmin_doc@minrd.gov.ua, gromada@minrd.gov.ua Код ЄДРПОУ 38516786

04.07.14 № 1403 / 8/99-99-21-03/16 від _____

Про надання роз'яснення

Міністерство доходів і зборів України розглянуло Ваш лист від 02.06.2014 №17/0001292 та в межах компетенції повідомляє.

Відповідно до підпункту 26 пункту 3 Положення про Міністерство доходів і зборів України, затвердженого Указом Президента України від 18.03.2013 № 141/2013, Міністерство доходів і зборів України здійснює ліцензування діяльності суб'єктів господарювання з виробництва спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів, з оптової торгівлі спиртом, оптової та роздрібною торгівлі алкогольними напоями і тютюновими виробами, а також ліцензування митної брокерської діяльності.

Згідно з абзацом одинадцятим статті 1 Закону України від 19 грудня 1995 року № 481 «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» тютюнові вироби, це сигарети з фільтром або без фільтру, цигарки, сигари, сигарили, а також люльковий, нюхальний, смоктальний, жувальний тютюн, махорка та інші вироби з тютюну чи його замінників для куріння, нюхання, смоктання чи жування.

Електронні продукти для парування, які імітують форму і функцію звичайних сигарет, а також у вигляді електронних люльок та кальянів не відносяться до тютюнових виробів. Відповідно Міністерство доходів і зборів України не здійснює їх ліцензування в сфері оптової та роздрібною торгівлі.

Підпунктом 2 п.291.4 ст.291 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) визначено, що до другої групи платників єдиного податку належать фізичні особи – підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року вони відповідають сукупності таких критеріїв:

не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;

обсяг доходу не перевищує 1000000 грн.

Дія цього підpunkту не поширюється, зокрема, на фізичних осіб - підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009:2005). Такі фізичні особи - підприємці належать виключно до третьої або п'ятої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для таких груп.

При цьому п. 291.5 ст. 291 ПКУ визначено перелік видів діяльності, у разі здійснення яких суб'єкти господарювання (фізичні особи - підприємці) не можуть бути платниками єдиного податку, а саме:

- 1) діяльність з організації, проведення азартних ігор;
- 2) обмін іноземної валюти;
- 3) виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів (крім роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива та столових вин);
- 4) видобуток, виробництво, реалізація дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення (крім виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння);
- 5) видобуток, реалізація корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення;
- 6) діяльність у сфері фінансового посередництва, крім діяльності у сфері страхування, яка здійснюється страховими агентами, визначеними Законом України «Про страхування», сюрвейерами, аварійними комісарами та аджастерами, визначеними розділом III ПКУ;
- 7) діяльність з управління підприємствами;
- 8) діяльність з надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності) та зв'язку (крім діяльності, що не підлягає ліцензуванню);
- 9) діяльність з продажу предметів мистецтва та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату;
- 10) діяльність з організації, проведення гастрольних заходів.

З огляду на зазначене, нормами ст. 291 ПКУ для фізичних осіб - підприємців, які застосовують другу групу спрощеної системи оподаткування, не передбачено заборони на здійснення діяльності у сфері торгівлі електронними сигаретами, люльками, електронними кальянами.

Перший заступник Міністра

І.О. Білоус

Адвокат підприємцю від держави чи «стрілочник»?

Компанією «Вікторія» був підготовлений запит Державній службі України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва, зважаючи на те, що саме ця Державна служба здійснює нагляд за дотриманням органами ліцензування та ліцензіатами законодавства у сфері ліцензування **та надає роз'яснення щодо його застосування**; здійснює методичне керівництво та інформаційне забезпечення діяльності органів ліцензування.

Запит стосувався необхідності отримання компетентного роз'яснення за наступними питаннями:

- 1) Чи відносяться електронні сигарети, люльки, електронні кальяни до засобів медичного призначення, чи до тютюнових виробів (їх замінників)?
- 2) Чи підлягає ліцензуванню оптова та роздрібна торгівля електронними сигаретами, люльками, електронними кальянами?
- 3) Чи має право підприємець здійснювати діяльність в сфері торгівлі електронними сигаретами, люльками, електронними кальянами?

Проте, не зважаючи на те, що згадана служба (в особі керівництва) позиціонує себе ще й "захисником" підприємництва, запит просто «відфутболено» іншому центральному органу «для роз'яснення»...

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА
01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

від _____ № _____

Міністерство охорони
здоров'я України

вул. _____, кв. _____,
м. Чернівці, 58032

Про направлення звернення

На адресу Державної служби України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва надійшло звернення громадянина _____ від 02.06.2014 № 19/0001292 щодо надання роз'яснень діючого законодавства України з питань торгівлі електронними сигаретами.

Відповідно до пункту 1 Положення про Міністерство охорони здоров'я України, затвердженого Указом Президента України від 13.04.2011 № 467/2011, Міністерство охорони здоров'я України (МОЗ України) є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади у формуванні та забезпеченні реалізації державної політики у сфері охорони здоров'я.

Згідно з підпунктом 11 пункту 4 цього Положення МОЗ України відповідно до покладених на нього завдань, зокрема, організовує розгляд звернень громадян із питань, пов'язаних з діяльністю МОЗ України, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, а також стосовно актів, які ним видаються.

У зв'язку з цим, на підставі частини 3 статті 7 Закону України «Про звернення громадян» надсилаємо зазначене звернення за належністю та просимо розглянути по суті порушених питань, які стосуються компетенції вашого відомства.

Про результати розгляду звернення просимо повідомити Держпідприємництво України та заявника.

Додаток: на 1 арк. в 1 прим., на першу адресу.

Заступник Голови

О.Л. Шейко

Фель В.П. 254-52-01

ДЕРЖПІДПРИЄМНИЦТВО

ВІХ №4723/0/20-14 від 10.06.2014

Федь Вячеслав Петрович

Так чи потрібні державі такого роду «стрілочники»?.. Чому не надано роз'яснення, що стосується саме цієї служби – в частині ліцензування діяльності з торгівлі електронними сигаретами і т.д.?..

Місце зберігання столових вин не вноситься до Єдиного реєстру

Частиною 11 статті 15 Закону України від 19 грудня 1995р. №481 «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» встановлено, що роздрібна торгівля алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами може здійснюватися суб'єктами господарювання всіх форм власності, у тому числі їх виробниками, за наявності у них ліцензій.

Відповідно до ч. 34 ст.15 Закону №481 зберігання алкогольних напоїв та тютюнових виробів здійснюється в місцях зберігання алкогольних напоїв та тютюнових виробів, внесених до Єдиного реєстру, незалежно від того, кому належить таке місце зберігання, або того, за заявою якого суб'єкта господарювання таке місце зберігання було внесено до Єдиного реєстру.

Оскільки столові вина відносяться до алкогольних напоїв, виникло запитання – чи потрібно вносити суб'єкту господарювання, що здійснює діяльність в сфері торгівлі/громадського харчування, відповідну інформацію до Єдиного реєстру місць зберігання алкогольних напоїв.

На підставі пп.17.1.1 п.17.1 ст.17 Податкового кодексу України №2755-VI від 02.12.2010р. (із змінами та доповненнями)

направлено запит до Міністерства доходів і зборів України.

З отриманої відповіді надзвичайно лаконічно йдеться, – Закон України від 19 грудня 1995р. №481 «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» не поширюється на торгівлю столовими винами. А отже, вносити інформацію до Єдиного реєстру місць зберігання алкогольних напоїв немає потреби.

Скан відповіді листа Міністерства доходів і зборів України від 08.05.2014р. №2955/6/99-99-21-02-14 наводимо нижче.

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ

Львівська пл., 8, м. Київ - 53, МСП 04655, тел.: (044) 272-51-59, факс: (044) 272-08-41
www.minrd.gov.ua; e-mail: kabmin_doc@minrd.gov.ua, gromada@minrd.gov.ua Код ЄДРПОУ 38516786

08.05.14 № 2955/6/99-99-21-02-14 На № _____ від _____

Бабич В.В.
а/с 522, м.Чернівці, 58001

Про надання відповіді

Міністерство доходів і зборів України розглянуло Ваш лист від 07.04.2014 № 1/000578 щодо надання інформації стосовно роздрібною торгівлі винами столовими та в межах компетенції повідомляє таке.

Законом України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів" визначено основні засади державної політики щодо регулювання виробництва, експорту, імпорту, оптової і роздрібною торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, спиртом етиловим ректифікованим виноградним, спиртом етиловим ректифікованим плодовим, спиртом-сирцем виноградним, спиртом-сирцем плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами, забезпечення їх високої якості та захисту здоров'я громадян, а також посилення боротьби з незаконним виробництвом та обігом алкогольних напоїв і тютюнових виробів на території України.

Відповідно до абзацу другого преамбули Закону № 481, дія цього Закону не поширюється на роздрібну торгівлю винами столовими.

Перший заступник Міністра

І.О. Білоус

Соломон 289-08-98

Департамент бухгалтерського аутсорсингу

Компанії «Вікторія»

Витрати на придбання ліцензії? Ні, не чули

Парадоксальними вкрапленнями в Податковому кодексі нікого не здивуєш. Це й зрозуміло, – головний податковий звіт приймався в авральному режимі, без ретельного підходу. Окреме свідчення цього – ситуація з витратами підприємця за відповідний період та вартістю сплаченої ліцензії.

Для здійснення роздрібною торгівлі алкогольними напоями та тютюновими виробами підприємцю необхідна ліцензія. Вартість ліцензії – істотна сума, яка іноді є стримуючим фактором для зайняття цією діяльністю. Проте, навіть сплативши вартість ліцензії, – така оплата не включається до витрат підприємця за відповідний податковий період. На цьому здоровий глузд Податкового кодексу і закінчується.

Як так, що витрати є, – реально понесені, але до витрат, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування відповідного періоду, такі витрати підприємець включити не може?.. Наведемо обґрунтування податкового органу (для зручності – в текстовому форматі та фотокопію):

«Головне управління Міндоходів у Чернівецькій області на виконання доручення Міністерства доходів і зборів України від 18.03.2014 N26214/7/99- 99-17-02-02-17, розглянуло Ваше звернення від 24.02.2014 року N23/0003127 та відповідно до ст.52 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року N22755-VI (далі по тексту – Кодекс) надає податкову консультацію.

Оподаткування доходів, отриманих фізичною особою – підприємцем від провадження господарської діяльності, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування,

регулюється ст. 177 Кодексу.

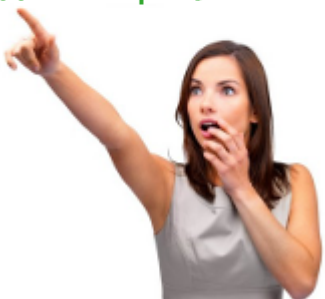
Згідно із п. 177.2 ст. 177 Кодексу об'єктом оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та негрошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої фізичної особи – підприємця.

Відповідно до п. 177.4 ст. 177 Кодексу до переліку витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням доходів, належать документально підтвердженні витрати, що включаються до витрат операційної діяльності згідно із розділом III Кодексу.

Згідно із п. 138.1 ст. 138 розділу III Кодексу витрати, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування, складаються із витрат операційної діяльності, які визначаються згідно з п. 138.4, п. 138.6 – 138.9, пп. 138.10.2 – 138.10.4 п. 138.10, п. 138.11 ст. 138 Кодексу.

Вартість
обслуговування
підприємця
від 120 грн./міс.

Відповідно до пп. «ж» пп. 138.10.6 п. 138.10 ст. 138 Кодексу включаються до складу валових витрат витрати, понесені на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів (крім тих, вартість та строк використання яких відповідають ознакам, встановленим для основних засобів розділом I Кодексу, та підлягають амортизації у складі нематеріальних активів), виданих

державними органами для провадження господарської діяльності, в тому числі витрати на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів на право здійснення за межами України вилову риби та морепродуктів, а також

надання транспортних послуг.

Згідно з пп. 14.1.13 8 п. 14.1 ст. 14 цього Кодексу основні засоби – матеріальні активи, вартість яких перевищує 2500 грн, і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік).

Ліцензія на право здійснення роздрібної торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами видається терміном на один рік із щоквартальною сплатою платежу.

Отже, ліцензії на право здійснення роздрібної торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами з терміном дії один рік не відповідають критеріям, визначеним пп. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 Кодексу для основних засобів.

Враховуючи вищезазначене, фізичні особи – підприємці, які здійснюють діяльність на загальних підставах не мають права відносити на витрати суму платежу, сплачену за придбання ліцензії на право роздрібної торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами.

Аналогічна позиція викладена на загальнодоступному інформаційно-довідковому ресурсі ІДД Міністерства доходів і зборів України.

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію».

Сканкопія відповіді:

r/n

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ МІНДОХОДІВ У ЧЕРНІВЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
58013, м. Чернівці, вул. Червоноармійська, 200-А, тел. (0372) 54-54-99, факс (0372) 54-56-33,
e-mail: sta@cx.ukrtel.net, код ЄДРПОУ 38647067

21.03.2014 № 360/9/243-14-01-19 На № 3/0003124 від 24.02.14

А/с 522 м.Чернівці, 58001

Про надання відповіді

Головне управління Міндоходів у Чернівецькій області на виконання доручення Міністерства доходів і зборів України від 18.03.2014 №6214/7/99-99-17-02-02-17, розглянуло Ваше звернення від 24.02.2014 року №3/0003127 та відповідно до ст.52 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року №2755-VI (далі по тексту – Кодекс) надає податкову консультацію.

Оподаткування доходів, отриманих фізичною особою – підприємцем від провадження господарської діяльності, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування, регулюється ст. 177 Кодексу.

Згідно із п. 177.2 ст. 177 Кодексу об'єктом оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та негрошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої фізичної особи – підприємця.

Відповідно до п. 177.4 ст. 177 Кодексу до переліку витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням доходів, належать документально підтвердженні витрати, що включаються до витрат операційної діяльності згідно із розділом III Кодексу.

Згідно із п. 138.1 ст. 138 розділу III Кодексу витрати, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування, складаються із витрат операційної діяльності, які визначаються згідно з п. 138.4, п. 138.6 - 138.9, пп. 138.10.2 - 138.10.4 п. 138.10, п. 138.11 ст. 138 Кодексу.

Відповідно до пп. «ж» пп. 138.10.6 п. 138.10 ст. 138 Кодексу включаються до складу валових витрат витрати, понесені на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів (крім тих, вартість та строк використання яких відповідають ознакам, встановленим для основних засобів розділом I Кодексу, та підлягають амортизації у складі нематеріальних активів), виданих державними органами для провадження господарської діяльності, в тому числі витрати на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів на право здійснення за межами України вилову риби та морепродуктів, а також надання транспортних послуг.

+ 380000

Надруковано у ВЦІ «МІСГ»», тел. 580-312

Згідно з пп. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 цього Кодексу основні засоби – матеріальні активи, вартість яких перевищує 2500 грн. і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік).

Ліцензія на право здійснення роздрібною торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами видається терміном на один рік із щоквартальною сплатою платежу.

Отже, ліцензії на право здійснення роздрібною торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами з терміном дії один рік не відповідають критеріям, визначеним пп. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 Кодексу для основних засобів.

Враховуючи вищезазначене, фізичні особи – підприємці, які здійснюють діяльність на загальних підставах не мають права відносити на витрати суму платежу, сплачену за придбання ліцензії на право роздрібною торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами.

Аналогічна позиція викладена на загальнодоступному інформаційно-довідковому ресурсі ІДД Міністерства доходів і зборів України (<http://10.80.130.130>).

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Перший заступник начальника

М.Д.Пердейчук

Вважаємо, що така позиція податкового органу є невиправданою та безпідставною. Компанією «Вікторія» здійснюватимуться всі необхідні дії для виправлення такого

стану речей.

Департамент податкового аутсорсингу

Компанії «Вікторія»